

Dosar nr. 2ra-1189/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central, jud: Ghercavii Svetlana

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, jud: Aliona Corcenco, Dumitru Corolevschi, Diana Stănilă

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția „Moldsilva”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția „Moldsilva” împotriva lui Crulicovschi Nicolae cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Crulicovschi Nicolae și casată parțial hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2017, Agenția „Moldsilva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Crulicovschi Nicolae cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 2 iulie 2010 între Agenția „Moldsilva” și Crulicovschi Nicolae a fost încheiat contractul nr. 108 privind arendarea terenului din fondul forestier în scop de recreere.

Conform condițiilor contractuale, Agenția „Moldsilva” a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 2,0 ha în scop de recreere, iar Crulicovschi Nicolae în temeiul pct. 3 din contract și-a asumat obligația să achite anual plata pentru arendă în sumă de 8 900 lei. Plata pentru arendă urma a fi achitată nu mai târziu de data de 1 martie a anului viitor. Prin acordul adițional din 26 mai 2017 a fost reziliat contractul de arendă nr. 108 din 2 iulie 2010.

A indicat că, Crulicovschi Nicolae nu și-a onorat obligațiunile contractuale motiv din care a acumulat o datorie la plata de arendă în mărime totală de 12 460 de

lei, dintre care 8 900 lei plata de arendă pentru anul 2016 și 3 560 de lei plata de arendă pentru anul 2017.

Prin somația nr. AM-11/01-1650 din 28 iunie 2017, s-a solicitat lui Crulicovschi Nicolae achitarea benevolă a datoriei, însă, această somație a rămas fără un răspuns.

Astfel, pentru întârzierea executării obligațiilor contractuale, Crulicovschi Nicolae urmează să achite dobânda de întârziere conform art. 619 Cod civil, în sumă de 2 961 de lei.

Solicită Agenția „Moldsilva” încasarea din contul lui Crulicovschi Nicolae a datoriei la plata de arendă pentru perioada anilor 2016 și 2017 în sumă totală de 12 460 de lei și 2 961 de lei dobânda de întârziere.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Crulicovschi Nicolae în beneficiul Agenției „Moldsilva” datoria în sumă de 12 460 de lei și 2 961 de lei dobânda de întârziere.

Prin decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Crulicovschi Nicolae, s-a casat parțial hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 2 961 de lei și cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a încasat de la Crulicovschi Nicolae în beneficiul Agenției „Moldsilva” suma de 238 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru reținerea plății de arendă pentru anul 2017. În partea încasării datoriei în sumă de 12 460 de lei, hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central s-a menținut și s-a dispus neexecutarea hotărârii în această parte.

La 21 aprilie 2018, Agenția „Moldsilva” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 martie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea, a apreciat în mod arbitrar probele anexate la materialele cauzei și nu a elucidat perioada pentru care Crulicovschi Nicolae a efectuat plata arendeii.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția „Moldsilva”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 iunie 2018, Crulicovschi Nicolae a depus referință prin care a solicitat de a considera ca fiind inadmisibil recursul declarat de Agenția „Moldsilva”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Agenția „Moldsilva” în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 6 martie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 13 aprilie 2018 (f.d.72). Cererea de recurs a fost depusă la data de 21 aprilie 2018 (f.d.76).

Astfel, instanța de recurs constată că, Agenția „Moldsilva” s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Agenția „Moldsilva” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul

XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Agenția „Moldsilva” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Agenția „Moldsilva”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu